

ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΑ

Δημήτρης Μητσοτάκης: στίχοι, τύμπανα, φωνητικά
Δημήτρης Λεοντόπουλος: τραγούδι, ακ. κιθάρα
Αντώνης Δημητρίου: ηλ. κιθάρες, φωνητικά
Ανδρέας Βαιτούδης: πλήκτρα, samples, ήχος
Γιώργος Κουλούρης: μπάσο

ενδελέχεια(η)ους. [<αρχ. 'ενδελέχεια< 'ενδελεχής] η ιδιότητα του ενδελεχούς, συνέχεια, διάρκεια //(μτφ.) επιμέλεια, συνεχής φροντίδα, (μερικές φορές ,η λ. χρησιμοποιείται λανθασμένα αντί της λ.εντελέχεια (βλ.λ.).

Η ιστορία της μπάντας ουσιαστικά ξεκινάει στις αρχές της δεκαετίας του '80 όπου δύο μαθητές γυμνασίου(Δημήτρης Μητσοτάκης - Δημήτρης Λεοντόπουλος) αποφασίζουν με περισσό θράσος να φτιάξουν ένα ροκ συγκρότημα. Το δολοφονικό αυτό σχήμα συμπλήρωσε σχεδόν με το ζόρι ένας άλλος συμμαθητής, ο Σωτήρης Λάντας - νυν ηχολήπτης - του οποίου το αποθηκευμένο ήταν τα τύμπανα, όμως έλειπε ένας μπασίστας και αναγκαστικά αγόρασε μπάσο! Την περίοδο '90-'91 συναντιούνται εκ νέου οι : Μητσοτάκης, Κουλούρης, Κινατίδης, Λεοντόπουλος και Λάντας, όπου και υπάρχει η διάθεση για ηχογραφήσεις demo. Ο Λάντας αποχωρεί πολύ σύντομα αφού δεν υπήρχε δυνατότητα για δύο μπάσα. Παίρνεται η απόφαση για δεύτερο κιθαρίστα, θέση που παίρνει ο Αντώνης Δημητρίου, φίλος του Λεοντόπουλου. Τότε το γκρουπ ονομάζεται "ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΑ" όνομα που προήλθε από μία κασσέτα με άσχετα μεταξύ τους τραγούδια. Η "Βάφτιση" έγινε σε ένα καφενείο των Εξαρχείων.

Το Δεκέμβριο του 1994 κυκλοφορεί ο πρώτος δίσκος με τίτλο "ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΑ". Τον Ιούλιο του '96 κυκλοφορεί το δεύτερο album με τίτλο "ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ Ο,ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΙΟ ΠΕΡΑ". Το φθινόπωρο του '97 κυκλοφορεί ο δίσκος ορόσημο "ΒΟΥΤΙΑ ΑΠΟ ΨΗΛΑ" με τον οποίο καθιερώνεται το γκρουπ. Το Μάρτιο '99 κυκλοφορεί ο τέταρτος κατά σειρά δίσκος του συγκροτήματος με τίτλο "ΧΑΡΤΙΝΕΣ ΣΑΪΤΕΣ". Το Μάιο εκείνης της χρονιάς αποχωρεί από το συγκρότημα ο Αντώνης Δημητρίου και τη θέση του παίρνει ο Θανάσης Ταμπάκης. Τον Ιούλιο του 2000 παράλληλα με την προετοιμασία των τραγουδιών για ένα νέο δίσκο, κυκλοφορεί το cd single "ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ". Το Μάρτιο του 2001 κυκλοφορεί υπό μορφή διπλού δίσκου το album "ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ". Τον Φεβρουάριο του 2003 κυκλοφορεί το album "ΜΙΑ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΠΟΥ ΞΕΦΕΥΓΕΙ!". Τον Μάιο του 2005 κυκλοφορεί το album "ΜΕΣΑ ΜΟΥ ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ ΑΛΛΟΙ!".

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Σύνθετης, στιχουργός, ερμηνευτής και βασικός υπαίτιος, μαζί με τον Γιάννη Αγγελάκα και τις "Τρύπες", που υφίσταται η έννοια "ελληνικό ροκ" και τη χρησιμοποιούμε πλέον χωρίς των εισαγόμενων "θεών" της.

Σήμερα ο τραγουδοποιός συνεχίζει μόνος του. Το πρώτο αποτέλεσμά αυτής της επιλογής βρίσκεται ήδη στα δισκοπωλεία με τίτλο "Αφού λοιπόν ξεχάστηκα". Χρόνια πριν είχε ξεκινήσει να παίζει με το σχήμα του, τα "Μωρά στη Φωτιά". Με το συγκρότημα αυτό, ο Παυλίδης κυκλοφόρησε ένα ομώνυμο δίσκο που έκανε τα "Μωρά Στη Φωτιά" δημοφιλή σε ολόκληρη την Ελλάδα. Το 1989 σχημάτισε το συγκρότημα που σημάδεψε τόσο τον ίδιο όσο και την ελληνική ροκ σκηνή, γενικότερα (τα Ξύλινα Σπαθιά θεωρούνται σήμερα, όχι άδικα, το μεγαλύτερο ροκ συγκρότημα της χώρας μας μαζί με τις Τρύπες). Δισκογραφική αφετηρία για το νέο τότε συγκρότημα αποτέλεσε το άλμπουμ "Ξεσαλονίκη", που κυκλοφόρησε το 1993. Την πρώτη μέρα κυκλοφορίας του στην Αθήνα πουλάει 2.000 αντίτυπα! Το 1996 το δεύτερο άλμπουμ τους γίνεται χρυσό. Από τις αρχές του 1997 μέχρι και τον Απρίλιο βρίσκονται στο στούντιο και ηχογραφούν την τρίτη δουλειά τους, "Μια Ματιά Σα Βροχή", που κυκλοφορεί στις 19 Μαΐου. Το καλοκαίρι εμφανίζονται στο φεστιβάλ Βύρωνα όπου μαζεύουν 8.000 άτομα! Στις 9 Δεκεμβρίου, έπειτα από πρόσκληση του MTV δίνουν μια συναυλία στο Hq club του Λονδίνου. Το "Πέρα Από Τις Πόλεις Της Ασφάλτου" γίνεται πλατινένιο ενώ το "Μια Ματιά Σα Βροχή" έγινε χρυσό. Μέσα Σεπτέμβρη του 1998, βρίσκονται στο Ολυμπιακό Στάδιο, support γκρουπ ενός από τα μεγαλύτερα συγκροτήματα της διεθνούς ροκ σκηνής, των Rolling Stones σε μία από τις καλύτερες συναυλίες που έγιναν ποτέ στην Ελλάδα. Μετά τη διάλυση ο Παυλίδης αποφάσισε να ξεκινήσει σόλο καριέρα. Ο Παύλος Παυλίδης ξαναερωτεύτηκε το φυσικό ήχο των οργάνων και αναγεννήθηκε μέσα από τις στάχτες ενός εκ των σπουδαιότερων συγκροτημάτων των Ξύλινων Σπαθιών. Με την πρώτη του προσωπική δουλειά, "Αφού Λοιπόν Ξεχάστηκα", ξεκινάει κάτι διαφορετικό, έχοντας συνοδοιπόρους του τα χαμηλών τόνων τραγούδια του και τα βιώματά του.

Στο "Αφού Λοιπόν Ξεχάστηκα" ήρθε η στιγμή να θυμηθείς ποιος είναι ο φυσικός ήχος της κιθάρας, του κοντραμπάσου, της τρομπέτας. Λιτές ενορχηστρώσεις με ακουστικά όργανα, με jazz πινελιές δημιουργούν ένα ιδιαίτερο ηχόχρωμα που σε συνδυασμό με τις γοητευτικά μελαγχολικές μελωδίες και στίχους των τραγουδιών δημιουργούν μια ατμόσφαιρα τόσο δυνατή που σου δημιουργούν την αίσθηση πως γράφτηκαν σε κάποια γωνιά του παραδείσου.

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΡΟΔΕΣ - ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΑ - ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΡΟΔΕΣ

Καταρχάς για να μπει σε κάποια κατηγορία, το σχήμα αυτό θα εξεταστεί και θα επανεξεταστεί, αφού δεν εξυπηρετεί κάποια γνωστή φόρμα (τουλάχιστον στο ελληνικό - όπως το ξέρουμε σήμερα - ρεπερτόριο). Λογικό αυτό. Όλοι μας το κάνουμε: Οι "επαγγελματίες" του ευρύτερου μουσικού χώρου ενσυνείδητα και οι υπόλοιποι ασυνείδητα, προσπαθώντας πρώτα να εντάξουμε το κάθε άκουσμα στη δισκοθήκη του μυαλού μας με αλφαβητική σειρά.

Αναφορές που καταλαβαίνεις , ή που υποψιάζεσαι, από το πρώτο τους single " Λόγια Λόγια (Μια στατιστική...)", και τραγούδια όπως το βαλκανικά δοσμένο αλλά κι αλληγορικό " Λεωφόρος Ν.Α.Τ.Ο." Γλώσσα του δρόμου, γλώσσα ποιητική και γλώσσα δοκιμαϊκή, όλες δεμένες μαζί, ραπάρισμα και τραγούδι κοφτερό και θεατρικό μπλεγμένα μαζί, και αντικαταθλιπτικά στιχάκια που τα κάνεις γαργάρα - αν δεν τα έχεις κάνει μικρότερος απλώς δεν έλαχε, δεν πειράζει- όσο χρειάζεται για να αυτο-ψυχαναληθούν οι Ρόδες. Ψυχαναλύεσαι και εσύ που τ' ακούς πλάκα πλάκα.

Ο Νικήτας "Χray" Κλιντ μαζί με τον Νίκο "Ατόφιο" και τον Σωτήρη Παπαγεωργίου (πρώην μέλη των Brigada), αποτελούν ένα αδιαφιλονίκητο τρίο-front men στα μικρόφωνα. Και οι τρεις τους από διαφορετικούς τόπους και χρόνους με διαφορετικά ακούσματα αλλά με κοινό μέτρο.

Με την συνοδεία των **Άρη "Ζάρι" Ζαρακά** (πρώην μέλος των Magic de Spell) και του **Χρήστου Τσάμπουρα** στις κιθάρες, του **Μάριου Χασαλεύρη** στο μπάσο, του **Χρήστου Διακουμή** (πρώην μέλος των Love in Sadness) στα ντραμς, του **Σωτήρη Φεγγίτη** στα samplers, οι Ρόδες ξεκινάνε για όπου τις βγάλει.

Σχήμα δεμένο και ψαγμένο, στίχος αληθινός, τολμηρός, τωρινός για πολλές αναγνώσεις και πολλαπλά ακούσματα, μουσική μπάσταρδη, δικιά μας ,ξένη, δεν ξέρεις, αλλά αφού οι τύποι τα λένε στα ελληνικά κάτι από όλα είναι. Τεχνοκρατικά τουλάχιστον ανήκει στο ελληνικό ρεπερτόριο.